

NEWS

A recepciótól a behívásig

2026. július 17., Tobias Engl

Vogel úr nem ismerte a rendelőt. A belváros szélén álló egyik ház harmadik emeletén volt, egy üvegajtó mögött, amely halkabban csukódott, mint várta. Bent világosabb volt, mint gondolta. Négy ajtó, egy folyosó, senki, aki megmondta volna, merre menjen. Megállt, kezében az időpontcetlivel, és elfogta a régi érzés, hogy rossz helyen jár.

Aztán meglátta a képernyőt. A pult mellett függött, nyugodtan, tompa zöld színben. Kérjük, jelentkezzen a recepción – állt rajta, és egy nyíl balra mutatott. Vogel úr balra ment. Egy munkatárs elvette a kártyáját, begépelte valamit, és a képernyőn megjelent egy szám. Az ő száma. 27.

Leült. Előtte mások vártak, mindenkinek volt egy száma, mindenki nyugodt volt. A képernyőn ott állt, ki van soron, és ki következik utána. 24. Aztán egy ideig semmi. Aztán 25. Vogel úr már nem számolgatott fejben, nem kérdezősködött, nem állt fel, hogy körülnézzon. Egyszerűen odanézett, és tudta, hányadán áll.

Régen ez másképp volt. Akkor az ember a pultnál kérdezte meg, meddig tart még, és olyan választ kapott, amelyet senki sem tudott betartani. Akkor egy nővér kiáltott be egy nevet a terembe, és mindenki felkapta a fejét. Itt senki sem kiabált. A szám elég volt.

26. Vogel úr már a kabátja után nyúlt, amikor rájött, hogy még nem ő következik. Az ablaknál egy nő felállt és elment. Vogel úr visszacólt. A képernyőn közben nem ment reklámfilm, sem végtelenített felvétel távoli strandokról. Amit látott, annak köze volt hozzá: a helyéhez, az útjához, hamarosan az ajtajához.

Aztán ott volt. 27, mellette kicsiben a helyiség: 3-as szoba. Semmi név, semmi, amit a többieknek hallaniuk kellett volna. Vogel úr felállt. Tudta, merre kell mennie. Végig a folyosón, a harmadik ajtó; az utat már azelőtt látta, hogy végigment volna rajta.

Amikor később távozott, a képernyő már alig tűnt fel neki. Megtette, amit kellett, és közben egyszer sem volt útban. Jó hely, gondolta, miközben az üvegajtó halkán becsukódott mögötte: olyan, amely úgy vezeti az embert, hogy észre sem veszi.

A képernyőt, amely végigkísérte a délelőttjén, a ScreenWay működteti. Vogel úr soha nem fog találkozni ezzel a névvel. Nincs is rá szüksége.